

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

22 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Pleșca Corneliu în numele inculpatului Amiraslanov Azar, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 31 mai 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2018, în cauza penală, în privința lui

Amiraslanov Azar, născut la XXX, originar din XXX, localitatea XXX, domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 12.03.2018 pînă la 31.05.2018;

Instanța de apel de la 12.07.2018 pînă la 27.09.2018;

Instanța de recurs de la 15.03.2019 pînă la 22.05.2019.

Asupra recursului declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 31 mai 2018, Amiraslanov Azar a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal stabilindu-i pedeapsa cu închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost respinsă cerința acuzatorului de stat cu privire la compensarea de către inculpat a cheltuielilor judiciare legate de efectuarea expertizei judiciare nr. 201802D0061 din 15.01.2018 în sumă de 320 lei.

2. Pentru pronunțarea sentinței instanța de fond a constatat că, Amiraslanov Azar, la 01.01.2018, în perioada de timp de la 03:20 pînă la 03:40, aflându-se în localul restaurantului „XXX”, situat în mun. XXX, str. XXX, unde mai multe grupe de persoane sărbătoreau Revelionul, realizându-și intenția de încălcare grosolană a ordinii publice, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, a inițiat un conflict cu cet. Turcan Oleg în cadrul căruia, folosind un cuțit nestabil de organul de urmărire penală, a încercat să-i aplice o lovitură lui Țurcan Oleg, dar din cauză că între ei s-a interpus Dudnic - Baltaga Tatiana, a lovit-o pe aceasta în regiunea piciorului stîng, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 201802D0061 din 15.01.2018, plagă înțepată a coapsei stîngi, care se califică ca vătămare corporală ușoară.” (vol. II, f. d. 36).

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Pleșca C. în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Azar Amiraslanov să fie achitat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (3) Cod penal, din motivul că, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În susținerea apelului s-a invocat că, inculpatul nu a săvârșit infracțiunea imputată, astfel declarațiile inculpatului, părții vătămate Dudnic - Baltaga T.,

martorilor Rusu V., Brînzan I., Braga O., Sadovnic A., precum și celelalte probe puse la baza condamnării, n-au fost administrate, cercetate și apreciate corect.

Instanța de fond la stabilirea pedepsei a ignorat vehemente principiile de individualizare a pedepsei, avînd în vedere că termenul pedepsei cu închisoarea stabilit inculpatului reieșind din persoana acestuia, fapta incriminată lui, existența doar circumstanțelor atenuante, nu a fost suspendat pentru executarea pedepsei cu închisoarea conform prevederilor art. 90 Cod penal, sub aspect al cetățeniei acestuia și al stării sale de sănătate care este una precară, iar acordarea asistenței medicale în privința acestuia va fi una electivă doar în condiții de libertate, unde va avea posibilitatea de a beneficia de asistența medicală calificată, de către instanța de judecată sub acest aspect au fost neglijate și recente modificări ce urmează a promova principiul umanizării pedepselor penale, reflectat în conținutul art. 90/1 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2018, a fost respins, ca fiind nefondat, apelul declarat de avocatul Pleșca Corneliu în numele inculpatului, menținînd sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 31 mai 2018, privindu-l pe Amiraslanov Azar.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, atît urmărirea penală cît și judecata în primă instanță s-a desfășurat în strictă conformitate cu procedura prevăzută de lege și, respectiv, nu s-a constatat încălcări care atrag nulitatea probelor administrate și a actelor procedurale efectuate, ori, sentința cuprinde elementele definitorii condamnării prevăzute de articolul 394 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală.

Versiunea înaintată de partea apărării, precum că inculpatul nu a comis huliganismul agravat nu are suport probatoriu, devreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, administrate și apreciate de primă instanță - relevate în cuprinsul sentinței, verificate în ședința instanței de apel, dovedesc cu certitudine săvârșirea infracțiunii imputate inculpatului.

Argumentul apelantului, precum că în cadrul conflictului iscat între Amiraslanov A. și Țurcan O., inculpatul nu a avut în posesia sa vreo armă albă și respectiv, nu a lovit-o cu cuțitul pe Dudnic - Baltaga T. – s-a respins ca fiind nefondat, ori, din declarațiile părții vătămate, a martorilor Rusu V., Brînzan I., Sadovnic A., audiați în cadrul ședinței de judecată în primă instanță, se confirmă cu certitudine acțiunile huliganice ale inculpatului, cu aplicarea cuțitului.

Totodată, martorii respectivi au declarat instanței că, în timpul conflictului Amiraslanov A. a avut asupra sa un cuțit, cu care a și fost lovită partea vătămată, iar declarațiile acestora coroborează direct cu raport de expertiză judiciară din 15 ianuarie 2018 din care rezultă că: „ ... plaga înțepată a coapsei stîngi, la partea vătămată, Dudnic - Baltaga T., a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect ascuțit, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară, plaga se află pe fața anterioară a coapsei stîngi treimea medie cu traiectul canalului spre posterior și inferior. Conform aspectului morfologic, producerea plăgii constatate în rezultatul căderii corpului din poziție ortostatică, se exclude (vol. I, f. d. 48-49).

Motiv pentru aprecierea critică a declarațiilor martorilor indicați în apelul avocatului, nu există, ori, faptul precum că, organul de urmărire penală nu a putut identifica arma cu care a acționat Amiraslanov A. nu-l dezvinovățește pe inculpat.

De asemenea, instanța de apel a menționat că, versiunea inculpatului reprezintă opinia subiectivă a părții apărării, ce se combate complet prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauză, astfel fiind apreciată ca o tentativă de a evita răspunderea penală pentru fapta săvârșită.

Susținerea apelantului, precum că martorul Țurcan O. este agresor în cazul dat și că anume el urmează a fi tras la răspundere penală, se respinge, or, potrivit articolului 325 Cod de procedură penală, judecarea cauzei în instanță, se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

În contextul evaluării activității primei instanțe cu privire la aprecierea probelor administrate în cauză, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile cuprinse în sentință, dat fiind că sunt motivate temeinic și legal, sub aspectul, că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate este dovedită prin probatoriul administrat în cadrul procesului penal.

Pedeapsa penală aplicată inculpatului este în limitele legii, astfel motivele invocate de apelant, ce vizează asprimea pedepsei, se apreciază ca fiind nefondate.

Prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 61 și 75 Cod penal, în sentință, fiind cuprinse datele privind persoana inculpatului, gravitatea infracțiunii săvârșite și circumstanțele care influențează asupra pedepsei.

Astfel, prima instanță motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă și, în așa mod, corect a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se v-a obține prin aplicarea pedepsei cu închisoare.

Temeiuri pentru aplicarea unei pedepse mai ușoare decât cea prevăzută de lege sau pentru suspendarea condiționată a executării pedepsei nu s-a constatat.

Chestiunea cu privire la cheltuielile judiciare este soluționată în conformitate cu prevederile articolele 227 - 229 Cod de procedură penală.

În afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, examinând aspectele de fapt și de drept ale cauzei, conform cerințelor din articolul 409 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de apel a apreciat că nu există alte temeiuri de a interveni în sentință.

5. Nefiind de acord cu hotărârile menționate avocatul Pleșca Corneliu în numele inculpatului Amiraslanov Azar, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința inculpatului deoarece fapta lui Amiraslanov Azar nu întrunește elementele infracțiunii imputate. Recurentul invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, de asemenea a menționat că nu a fost găsit corpul delict „cuțitul” cu care a aplicat lovituri.

5.1. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință privind opinia asupra recursului declarat de avocatul Pleșca Corneliu în numele inculpatului Amiraslanov Azar, prin care a menționat că, este de poziția respingerii acestui recurs, deoarece decizia instanței de apel este justă și corespunde prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Pleșca Corneliu în numele inculpatului Amiraslanov Azar, în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal evidențiază că, recurentul în recursul declarat invocă drept temeiuri pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu sunt întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs menționează că, aceste temeiuri la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Analizând motivele indicate în textul recursului, Colegiul penal conchide că, de fapt, recurentul contestă modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel.

La acest capitol, instanța de recurs subliniază că, procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care a fost deja statuată de către instanțele ierarhic inferioare, de competența cărora este stabilirea stării de fapt. Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă. Această concluzie se desprinde din prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care prin temeiurile enumerate în pct. 1)-16) oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept. Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar constitui temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Colegiul penal consideră că, instanța de apel legal și întemeiat a pronunțat decizia, constatând corect stabilirea circumstanțelor de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului de săvârșirea infracțiunii imputate, motivându-și soluția în acest sens (pct. 4.1. din prezenta decizie), iar criticile formulate de recurent au fost obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin.

Argumentul recurentului, precum că inculpatul nu a avut în posesia sa vreo armă albă, justa a fost respins ca fiind nefondat, ori, din declarațiile părții vătămate, a

martorilor Rusu V., Brînzan I., Sadovnic A., se confirmă cu certitudine acțiunile huliganice ale inculpatului, cu aplicarea cuțitului.

Prin urmare, instanța de recurs menționează că, decizia instanței de apel corespunde tuturor normelor de drept procesual penal. Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanța de apel, deoarece în cazul în care instanța de apel și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența unor erori de drept, ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele invocate de recurent, soluția emisă de către instanța de apel fiind legală, întemeiată și motivată complet, iar recursul declarat de către avocatul Pleșca Corneliu în numele inculpatului Amiraslanov Azar, urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Pleșca Corneliu în numele inculpatului Amiraslanov Azar, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 31 mai 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2018, în cauza penală în privința lui **Amiraslanov Azar**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **19 iunie 2019**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan